

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

این جمع عزیز، بسیار باارزش و مبارک است و من خدای متعال را شاکر و سپاسگزارم که توفیق داد تا بتوانم در خدمت شما و در جمع شما عزیزان حضور داشته باشم؛ پدران و مادران و همسران شهیدان عزیز، پدران و مادران چهار شهید، سه شهید، دو شهید و یک جانباز، دو شهید و دو جانباز، جمعی از جانبازان عزیزمان که جوانی خود را ایثار و نثار راه انقلاب کردند و برای خدا جوانی شان را دادند، جمعی از آزادگان عزیز، جمعی از مبارزان زجرکشیده‌ی قبل از انقلاب در دوران غربت و تنهایی ندای حق، که متحمل زندان و شکنجه و مشکلات شدند. اگر به معنای حقیقی کلمه بخواهیم نخبگان معنوی کشور را معرفی کنیم، باید به چنین جمعی برسیم. امروز هم روز بسیار مهمی است - روز سوم خرداد - و همان طور که اشاره کردند، روز مقاومت و ایثار و پیروزی است. روز سوم خرداد نماد ایثار و مقاومت و پیروزی ملت ایران به برکت ایمان و به کار گرفتن قوای خود در مقابل دشمن است. در گذشته نباید متوقف ماند؛ همیشه گذشته پلکانی است برای پیشرفت ملتها به سمت آینده‌های روشن. همچنین گذشته‌ها را مطلقاً نباید از یاد برد؛ همیشه باید گذشته‌ها را زنده نگه داشت. یک عده از بدخواهان ملت ایران و اسلام سعی می‌کنند گذشته‌های پُرافتخار این ملت را به بوته‌ی فراموشی بسپارند؛ سعی می‌کنند مردم را از گذشته‌ی پُرافتخار خودشان جدا کنند؛ این خیانت است. گذشته‌ی ملت ایران را، چه دوران تاریخ ممتد پُرافتخار ما - بخصوص بعضی از نقطه‌های اوج آن - و چه گذشته‌ی ملت عزیز ایران در بیست و پنج شش سال اخیر که هر روز یک حادثه و یک حماسه و یک عظمت آفرینی است، مطلقاً نباید فراموش کرد؛ عرصه‌های دفاع مقدس را نباید فراموش کرد؛ پیروزی‌هایی را که جوانان شما در میدان‌های دشوار به دست آورده‌اند، نباید بگذارید فراموش شود؛ این پیروزی‌ها بسیار بزرگ است؛ فقط پیروزی در یک جنگ و پیروزی بر یک دشمن متجاوز نیست؛ پیروزی بر دنیای استکبار قهار جبار جهانی است که وقتی می‌بیند در یک نقطه‌ی حساس دنیا مثل ایران، ملتی به پا خاسته و استقلال خود را در زیر سایه‌ی دین به دست آورده است، احساس می‌کند همه‌ی محاسبات او غلط از آب درآمده؛ لذا با همه‌ی وجود به میدان مبارزه‌ی با این ملت می‌آید. پیروزی شما در دوران بیست و پنج شش سال گذشته در میدان‌های مختلف، پیروزی بر چنین دشمنی است. این، برای همه‌ی ملتها و همه‌ی نسلهای ما در آینده، درس است. خلاصه‌ی این درس هم این است که اگر ملتی عمل و تلاش خود را با ایمان و اعتقاد جازم همراه کند، پیروزی او در مقابل هرگونه دشمنی قطعی است. از این درس - که هرگز نباید آن را فراموش کنیم - باید برای آینده بهره بگیریم.

ما هنوز اول راهیم؛ نمی‌شود گفت وسط راه. ما خواسته‌ایم کشور و جامعه‌ی خود را طبق نظر اسلام بسازیم. طبق نظر اسلام، چه جامعه‌ی را باید ساخت؟ جامعه‌ی بی‌که در آن، عدل و داد باشد؛ آزادی فکر و اندیشه باشد؛ رشد و شکوفایی استعدادها باشد؛ اخلاق حسنه و فاضله در روابط اجتماعی حاکم باشد؛ در آن، فقر و فساد و تبعیض نباشد؛ انسانها احساس شرف و افتخار و امید کنند و بخواهند دنیایی را با شرف و با افتخار و با اخلاق فاضله بسازند. اسلام جامعه‌ی بی‌که را می‌خواهد که در آن علم بجوشد و بر پایه‌ی علم، همه‌ی بنیان‌های اجتماعی نوسازی شود و پیش برود. اسلام جامعه‌ی بی‌که را می‌خواهد که در آن، افراد و مجموعه‌ی یک ملت مشعل و پرچم شاخصی باشند برای همه‌ی ملتها؛ «و تکونوا شهداء علی الناس».

البته ما وارد این راه شدیم و قدری هم پیش رفتیم و نتایج آن مقدار پیشرفت را هم داریم مشاهده می‌کنیم. چقدر در این مملکت کار شده است؛ چقدر از لحاظ علمی و فناوری این کشور پیشرفت کرده است؛ چقدر اعتماد به نفس جوانان در میدان‌های مختلف علمی، فناوری و فعالیت‌های گوناگون بالا رفته است. ملتی که به او تفهیم کرده بودند هیچ کاری نمی‌تواند بکند و همه چیز را باید دیگران بکنند و او باید بنشیند و تماشا کند و از آنها گدایی کند، در حال حاضر به احساس استغناء و توانایی رسیده و افق‌های جدیدی را در مقابل خود ترسیم کرده است. ما خیلی

پیشرفت کرده ایم؛ اما هنوز در اوایل راه قرار داریم و خیلی بیش از این باید پیشرفت کنیم. ما باید عدالت و اخلاق را مستقر کنیم و جامعه‌ی خود را به معنای واقعی اسلامی کنیم. این احتیاج دارد به کار و تلاش و ایمان و عمل صالح و مجاهدت در راه خدا. آیا این مجاهدت اثر دارد؟ آیا به نتیجه می‌رسد؟ بله. دلیل؛ سوم خرداد. دلیل؛ فتح خرمشهر. دلیل؛ هشت سال دفاع مقدس. شهید محمد جهان آرا که پدر بزرگوارش این جا صحبت کرد، در کدام کلاس نظامی دوره دیده بود؟ شهدای عزیز ما کدامیک از ابزارهای پیشرفته‌ی نظامی را در اختیار داشتند؟

بنده در همان دوران غربت - وقتی خرمشهر در اشغال دشمنان بیگانه بود - نزدیک پل خرمشهر رفتم و به چشم خودم دیدم وضعیت چگونه است. فضا غم آلود و دلها سرشار از غصه بود و دشمن با اتکاء به نیروهای بیگانه که به او کمک می‌کردند - همین امریکا و غربی‌ها و همین مدعیان دروغگو و منافق حقوق بشر - در خرمشهر مستقر شده بود. تانکهای او، وسایل پیشرفته‌ی او، هواپیماهای مدرن او، نیروهای تا دندان مسلح او؛ بچه‌های ما آرپی‌جی هم نداشتند؛ با تفنگ می‌جنگیدند؛ اما با ایمان و با صلابت. همین جوانان، با دست خالی، اما با دل پُر از امید و ایمان به خدا، بدون این که ابزار پیشرفته‌ی داشته باشند و بدون این که دوره‌های جنگ را دیده باشند، وسط میدان رفتند و بر همه‌ی آن عوامل غلبه پیدا کردند.

روز سوم خرداد، همان ساعت اولی که رزمندگان ما خرمشهر را گرفته بودند، مرحوم شهید صیاد شیرازی به من تلفن کرد - بنده آن وقت رئیس جمهور بودم - و گزارش اوضاع جبهه را می‌داد. می‌گفت الان هزاران سرباز و افسر عراقی صف بسته اند، برای این که بیایند ما دستهایشان را ببندیم و اسیر شوند! قدرت معنوی یک ملت این است. فقط خرمشهر نیست - خرمشهر یک نماد است - کربلای 5 ما هم همین طور بود؛ والفجر 8 ما هم همین طور بود؛ فتوحات فراوان دیگر ما هم همین طور بود؛ عملیات خیبر و بدر و مجموعه‌ی هشت سال دفاع مقدس ما هم همین طور بود. البته ناکامی و شکست هم داشتیم و شهید هم دادیم؛ میدان مبارزه است. به برکت ایمان شهیدان ما و ایمان شما پدران و مادران و همسران - که شماها هم پشت سر شهدا قرار دارید؛ چون اگر پدر شهید، مادر شهید و همسر شهید با او همدل و هم ایمان نباشند، او نمی‌تواند برود بجنگد - توانستید در این مبارزه پیروز شوید. این همان درسی است که باید همواره جلوی چشم ما باشد و به آن نگاه کنیم.

مبارزه‌ی مجدانه‌ی توأم با ایمان، در همه‌ی مراحل با پیروزی همراه است. همیشه هم که جنگ نیست؛ این مبارزه در میدان‌های اقتصادی و سیاسی و اجتماعی هم هست؛ این مبارزه در میدان درس و بحث و در میدان تولید هم هست. بنابراین همه جا مبارزه وجود دارد. یک وقت هم دشمن دیوانگی می‌کند؛ آنگاه مبارزه در میدان جنگ است. یک ملت وقتی به خود متکی شد، وقتی مؤمن شد، وقتی این ایمان را با عمل صالح و جهاد همراه کرد، در همه‌ی میدان‌ها پیروزی او قطعی است. درس خرمشهر برای ما این است؛ ملت ایران این درس را نباید فراموش کند. دشمن، نقطه‌ی ضعف خودش و نقطه‌ی قوت شما را هم فهمیده. نقطه‌ی قوت شما ایمان و ایثار و دل دادن به مجاهدت و همچنین همبستگی و همدلی شماها با هم است. نقطه‌ی ضعف او این است که در مقابل نیروی ملی یک ملت هیچ ابزاری ندارد. ابزار نظامی فایده و پیشرفتی ندارد؛ این را دشمن می‌داند. دشمن درصدد است این مقاومت را درهم بشکند؛ درصدد است این ایمان را تضعیف کند؛ در صدد است همبستگی ملی و همدلی را از بین ببرد. اگر دیدید کسی از دل دادن به بیگانه و رها کردن ایمان و مقاومت و وحدت حرف می‌زند، بدانید از زبان دشمن دارد حرف می‌زند؛ چه بداند، چه نداند. همه جا این معیار و شاخص به درد من و شما می‌خورد که بدانیم در کجا و چگونه داریم زندگی می‌کنیم؛ محیط و زمان خود را بشناسیم.

انتخابات در پیش است. انتخابات یکی از میدان‌های مهم همبستگی است. درباره‌ی انتخابات حرف زدیم، همه حرف زدند و تا وقت انتخابات هم باز هرچه لازم باشد، عرض خواهیم کرد. آنچه مهم است، این است که مردم در این میدان گزینش، همبستگی خود را نشان دهند. ملت ایران این فرصت گزینش را تا قبل از انقلاب اسلامی در هیچ دوره‌ی نداشت؛ انقلاب اسلامی است که این فرصت را در اختیار ملت ایران گذاشته است. قبل از انقلاب اسلامی، ملت ایران می‌نشستند تماشا می‌کردند تا کسی سر کار بیاید و هرچه می‌خواهد، تصمیم بگیرد. چه کسی آنها را

سر کار می آورد؟ دستهای مختلف و دسته بندی های گوناگون سیاسی دنیا ؛ يك روز روس ها، يك روز انگلیسی ها، يك روز امریکایی ها. در این قضایا، ملت ایران تماشایی ماجرا و بی اختیار محض بود.

آزادی و دموکراسی بی که انقلاب به ما داد، حتی در دوران مصدق هم - که دوران نسبتاً آزاد و به قول خودشان دموکراسی بود - به هیچ وجه نبود. دکتر مصدق مجلس شورای آن روز را منحل کرد - یعنی چیزی که به حسب ظاهر نماد دموکراسی بود ؛ که البته در آن، دموکراسی هم نبود - و گفت من اختیارات می خواهم. اختیارات را گرفت ؛ اول شش ماه، بعد شش ماه دیگر. در دو سال حکومت خودش، يك سال یا بیشتر، با اختیارات مطلق زمامداری کرد ؛ خودش قانون وضع می کرد، خودش امضاء می کرد و خودش به اجرا می گذاشت. این کجا با نظام جمهوری اسلامی قابل مقایسه است که يك روز در این بیست و شش سال نشد که مجلس شورای اسلامی و نمایندگان مردم نداشته باشد؟ در همه ی این دوران، انتخابات، پی در پی برگزار می شد. بیست و شش سال از عمر جمهوری اسلامی دارد می گذرد و ما حدود بیست و پنج شش انتخابات داشته ایم ؛ این فرصتی است برای ملت ایران ؛ این فرصت را اسلام و انقلاب و جمهوری اسلامی به ما داد. بعضی نمک خورده اند و نمکدان می شکنند و نسبت به جمهوری اسلامی ناشکری می کنند.

امروز هم طمع دشمنان این ملت و طمع امریکایی ها این است که باز بیایند همان آش و همان کاسه را در این کشور برقرار کنند و دیکتاتوری بی را به شکل های جدیدتر و مدرن تری به وجود بیاورند تا خیلی ها نفهمند در این کشور چه دارد می گذرد. اما ملت ما ایستاده است و باز هم می ایستند. ملت ایران قدر این آزادی و قدر این حضور مردمی و قدر این اختیار مردمی را باید خیلی بداند ؛ همه ی ما باید قدر بدانیم. این را انقلاب و اسلام به ما داد. این، نعمت الهی است ؛ باید آن را شکر بگزاریم ؛ شکرش هم به این است که در این میدان وارد شویم. با برادری و محبت، فضا را فضای محبت کنند.

من به همه ی کسانی که نامزد انتخابات ریاست جمهوری هستند و طرفداران آنها صمیمانه عرض می کنم که فضای کشور را فضای دشمنی و نثار و تشنج و اختلاف نکنند. البته ملت این طور نیستند ؛ گروهی هستند که اگر مجموع شان را بشمریم، به چند هزار نفر نمی رسند - بالاخره هر کس طرفدارانی دارد - اینها فضای روزنامه ها و دستگاه های ارتباط جمعی را متشنج می کنند. فضا باید دوستانه باشد ؛ هر کس حرفهای خودش را بزند و برنامه های خودش را بگوید و کاری را که خودش می تواند بکند، بیان کند ؛ به دیگران چه کار دارند؟ فضا را متشنج نکنند ؛ فضا را برادرانه و صمیمانه بکنند.

مردم هم نگاه کنند و اصلح را انتخاب کنند. اصلح کسی است که با نیازی که شما برای جامعه می فهمید، تطبیق کند و بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد. بعضی ها در شناخت اصلح دچار وسواس و دغدغه ی زیاد می شوند. شما تلاش خود را بکنید ؛ مشورت خود را بکنید ؛ از کسانی که فکر می کنید می توانند شما را راهنمایی کنند، راهنمایی بخواهید ؛ به هر نتیجه یی که رسیدید، عمل کنید و رأی بدهید ؛ اجر شما را خدای متعال خواهد داد. ما مأموریم که به آنچه می فهمیم و به آنچه تکلیف الهی تشخیص می دهیم، عمل کنیم ؛ مطابق با واقع شد یا نشد، اجر ما محفوظ است. اجر کسی که عامل به تکلیف است، پیش خدای متعال محفوظ است.

امروز کشور برای کار، میدان وسیعی است. مدیران کارآمد اگر بیایند کار و تلاش کنند و نشاط به خرج دهند، میدان برای کار خیلی باز است. ما می توانیم بسیاری از مشکلات مادی جامعه را برطرف کنیم. خوشبختانه در دولتهای قبلی زیربناهای خوبی در کشور فراهم شده و کارهای خوبی صورت گرفته است - این را من بارها گفته ام - این کارها را باید به زندگی مردم وصل کنند ؛ کاری کنند که مردم طعم شیرین خدماتی را که در کشور انجام می گیرد، بچشند ؛ در هیچ نقطه یی از کشور فقر نباشد - عدالت برقرار باشد - فساد نباشد و افراد مفسد از دستگاه های تصمیم گیر طرد شوند و امکان دخالت پیدا نکنند ؛ اینها چیزهایی است که ما باید مورد توجه قرار دهیم. مطمئن باشید وقتی نیت من و شما خیر باشد و بخواهیم برای خدا کار کنیم و از خدای متعال کمک بخواهیم و آنچه در وسع داریم، انجام دهیم، یقیناً خدای متعال نتیجه ی شیرین را لطف خواهد کرد و به حول و قوه ی الهی در این آزمایش بزرگ هم ملت ایران سرفراز بیرون خواهد آمد.

پروردگارا! ارواح طیبه ی شهدای عزیز ما را با روح مطهر سیدالشهداء و شهدای کربلا محشور کن. پروردگارا! روح مطهر امام بزرگوار ما را - که این راه را او به روی ما باز کرد و او ما را به این کار هدایت کرد - با ارواح انبیا و اولیا محشور بفرما. پروردگارا! جانبازان عزیز ما را مشمول عافیت و لطف و تفضل و شفای عاجل خود قرار بده. پروردگارا! به خانواده های شهدا، جانبازان و همه ی ایثارگران صبر و تحمل و امید و روشنائی عنایت بفرما. پروردگارا! به محمد و آل محمد قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی و خشنود کن و در فرج آن بزرگوار تعجیل بفرما. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته